

MSO åker med Mahler och Segerstam till Stockholm

Stockholms konserthus lördag den 20 mars kl 15.00

Malmö SymfoniOrkester
Leif Segerstam, dirigent
Gustav Mahler: Symfoni nr 9

MSO spelar Mahlers nia
i Malmö Konserthus
torsdag 18 mars kl 19.30

Nalle & P-O

Boka biljetter till årets Nallekonserter

Ännu en kull har vuxit upp i Malmö Konserthus och en ny generation barn har chansen att möta den stora musiken genom Nalle och hans 100 musikaliska kompisar i Malmö SymfoniOrkester ledda av dirigent P-O Johansson.

Ta med gosedjuren och kom!

**Biljettkassan 040-34 35 00/
Köp direkt på mso.se**

MALMÖ SYMFONIORKESTER

MALMÖ KONSERTHUS
TORSDAG 18 FEBRUARI 2010 KL 19,30

TOPPMÖTE

MALMÖ SYMFONIORKESTER
VASSILY SINAISKY dirigent
Marika Fältskog, konsertermästare

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756-1791)

Symfoni nr 39 Ess-dur, K543 / 30 min

Adagio - Allegro

Andante con moto

Menuetto & Trio (Allegretto)

Finale (Allegro)

PAUS

ANTON BRUCKNER (1824-1896)

Symfoni nr 8 c-moll / 70 min

Allegro moderato

Scherzo: Allegro moderato & Trio: Langsam

Feierlich langsam

Finale: Feierlich, nicht schnell

VASSILY SINAISKY dirigent

Foto: Wolfgang Certlach

Maestro Sinaisky och MSO, Pildammsteatern augusti 2008

MSOs chefsdirigent Vassily Sinaisky är en rutinerad musiker med diger meritlista. Tiden efter Musikkonservatoriet i Leningrad var han assistent till den legendariske dirigenten Kirill Kondrasjin hos Moskva-filharmonikerna. Sinaisky vann guldmedaljen i den prestigefyllda Karajantävlingen 1973 och engageras sedan dess av orkestrar över hela världen, bl a har han dirigerat Los Angeles Philharmonic, BBC Symphony Orchestra, Concertgebouw-orkesteren i Amsterdam, Pittsburgh Symphony Orchestra och Finska Radions Sym-

foniorkester. Konserter och skivinspelningar kritikerrosas. Åren 1991-1996 var Sinaisky chefsdirigent och konstnärligt ansvarig för Moskva-filharmonikerna. Därefter erhöll han samma position hos Ryska statens symfoniorkester, som han lämnade så sent som 2002. Genom åren har Sinaisky även arbetat mycket med opera och varit förste gästdirigent vid Bolsjoj i Moskva. Han har haft framgångar vid Komische Oper i Berlin och English National Opera i London.

Foto: Mattias Tufvesson MSO

Sinaisky repeterar med MSO i Concertgebouw augusti 2008

Numera har Vassily Sinaisky sin bas i Amsterdam, där han bor på Bachstraat ett stenkast från Concertgebouw. Staden är ett stort musikaliskt centrum och det är nära till allt. Inte minst till Manchester i England och uppdraget som förste gästdirigent sedan 1996 för BBC Philharmonic Orchestra och till Malmö förstås. Från och med hösten 2009 är Sinaisky dessutom "permanent dirigent" (delat chefsdirigentskap på fem dirigenter) vid Bolsjoj.

Med BBC-orkesteren i Manchester har Sinaisky gjort ett antal skivinspelningar på Chandos, främst med rysk musik av bl a Balakirev, Sjtidrin, Glinka och Sjostakovitj. Sommaren 2007 påbörjade han och MSO inspelningen av Franz Schmidts fyra symfonier för skivmärket Naxos. Schmidts Symfoni nr 1 kom ut i mars 2009 och har hyllats både i Sverige och internationellt. Symfoni nr 2 släpptes i september samma år och lyftes nyligen fram i brittiska musiktidningen Gramophone som en "lysande inspelning".

Foto: Wolfgang Certlach

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Symfoni nr 39

Under loppet av två månader 1788 skrev Mozart sina tre sista symfonier: den ljusa nr 39, den tragiska nr 40 och den olympiska nr 41. Man har ofta tagit dessa symfonier som bevis för Mozarts stora skaparkraft, de är alla mycket skiftande till karaktären och mycket omfattande både vad speltid och orkesterstorlek beträffar, dessutom bidrar det känslomässiga innehållet till att dessa symfonier knackar på dörren till nästa stilepok - romantiken.

Mozart var en praktisk man och skrev sällan musik som han inte hade direkt nytta av, sådant hade han varken tid eller råd till. Men dessa symfonier är ett undantag. Han tycks helt enkelt ha haft behov av att skriva dem. Inte heller lät han yttre omständigheter påverka utformandet av sin musik. Redan dagen efter den soliga Ess-dursymfonins fullbordning (den 27 juni 1788) skrev han ett tiggARBrev till frimurarbrodern och köpmannen Michael Puchberg: "Under de tio dagar jag bott här (det vill säga i en ny våning i Wiens utkant) har jag arbetat mer än under månader på det gamla stället och kom inte mina svarta tankar så ofta (vilka jag med våld måste slå ifrån mig), skulle det gå ännu bättre..." Några sådana svarta tankar märks nu inte alls i Ess-dursymfonins ljusa tonspråk, på sin höjd anar man bakom den översinnligt sköna musiken ett lätt vemod. Han har här till och med utelämnat oboerna, till

Ett nyfunnet porträtt (2005) av Mozart
Georg Edlinger 1790, olja på pannå (bilden är beskuren)

förmån för flöjterna, för att inga hårda nasala ljud skulle störa melodiernas mjuka böljande.

En långsam och ovanligt upphöjd inledning föregriper första satsen, som är ett sjungande allegro med många starka idéer, men utan dramatiska konflikter. Andantet är helt enkelt förändligad skönhet. En hövisk menuett bidrar också med en trio som baserats på en österrikisk ländler. Den spelas på klarinett, de österrikiska alpbarnas folkmusikaliska favoritinstrument, och här finns en rustik um-pa-pa-bas som vi brukar finna i Haydns finaler. Men här är det inte fråga om något glättigt, på sin höjd ett vackert, kärleksfullt leende.

© Stig Jacobsson

ANTON BRUCKNER

Symfoni nr 8

Bruckners nio symfonier (två onummerade studieverk oräknade) hör till de mest storslagna, både vad gäller speltid och tankedjup. Men han hade stor brist på självförtroende, trots att han var kompositionsprofessor i Wien, och lyssnade så mycket på välmenande vänner att han på deras inrådan omarbetade sina symfonier både en och två gånger. Ibland så grundligt att det nästan blev fråga om nya symfonier, i alla fall enskilda satser. Åttonde symfonin skrevs 1884-1887, men den första versionen publicerades och uruppfördes i London så sent som 1973! Istället är det revideringen 1889-1890 som blivit mest spelad. Denna uruppfördes i Wien den 18 december 1892. Det här var en period fylld av hårt arbete vid konservatoriet, resor till Prag och nervösa sammanbrott i samband med sjunde symfonins urframförande. Det blev visserligen en framgång, men kallades av vissa kritiker "onaturlig, bombastisk, osund och dekadent".

Bruckner såg själv åttan som sitt bästa verk, men den orsakade honom stora känslomässiga påfrestningar. Musiken har större dimensioner och är mer komplex än föregångarna och detta chockerade dem som redan tyckte att hans sym-

fonier fått alldeles för stora dimensioner. Som vanligt i hans symfonier är det sökandet efter rätt tonart som blivit en grundläggande tanke. Inledningen är tonalt obestämbart (närmast ligger kanske b-moll). Ett violintremolo i F-dur inleder den första stora episoden av mäktiga förlopp, en djärv inledning till en symfoni i c-moll! Det är duellen mellan b-moll och c-moll som utgör första satsens tankeinhåll. Codan (i segrande c-moll) är tragisk. Ensamma horn och trumpeter spelar de fyra takter som Bruckner refererar till som "dödens förkunnelse".

Första satsens nervösa rörelser förlöses i scherzosatsen till obunden energi, med en rikt lyrisk triodel. Adagiots (Dess-dur) högtidlighet understryks av fyra Wagnertubor, ovanliga instrument som nästan bara förekommer hos Wagner och hans hängivne beundrare Bruckner. Finalen är gigantisk och har en uppbyggnad som påminner om första satsen. Hela symfonin förlöses slutligen i magnifik C-dur. Bruckners åtta är en av de mest grandiosa musikaliska katedraler som någonsin skrivits.

© Stig Jacobsson

